

LO CRIT D'ESPAIÑA

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIO:

EN BARCELONA: trimestre.....1 pesseta
 FORA: idem.....1'25 »

ULTRAMAR Y EXTRANJER
 trimestre .....2'50 pesseta

— Número solt: 5 céntims —

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
 Ronda Universitat n° 14

APARTAT DE CORREUS, N° 147
 ahont se dirigirá tota la correspondencia

— Número atrassat: 10 céntims —

III. Barcelona, s. 740, 55

D. Antón de Cogores

NOSTRE RETRATO

Es lo del aventatjat alumno de la Facultat de Dret d' eixa Universitat lliteraria, y distingit amich nostre, don Anton de Togores y Sala. Lo senyor Togores es jóve de tracte finís-sim, amable y de rellevants qualitats, las que menysprehuan 'l QUÉ DIRÁN d' alguns de sos condeixebles, posá de manifest fá pochi días 'n la organisió de la important Comissió escolar que fou á felicitar al senyor marqués de Cerralbo, y á la que acudiren 63 estudiants, á pesar de las pocas horas que transcorregueren desde la concepció hasta la realisió de tan noble idea, lo qual proba 'l carácter actiu de nostre benvolgut amich.

Serveixi aixó d' estímulo al senyor Togores y á tots los estudiants lleals, per prosseguir ab nous bríos y entusiasme cada día creixent en la defensa del gloriós penó de Deu, Pátria y Rey, que, regat ab la sanch de nostres pares, tants jorns de felicitat y ventura ha donat á nostr' aymada Pátria.

CERTAMEN

DE

LO CRIT D' ESPANYA

Contestacions rebudas á la següent pregunta:

¿QUÍN ES LO MODO MÉS FÁCIL, PROMPTE, SEGÚ Y RADICAL D' ACABAR AB LOS LLIBERALS ESPANYOLS SENS FERLOSHI MAL?

17.—R. C., Cervera. Que triunfi Don Carlos, y tots los lliberals se farán carlistas quant veigin son bon modo de governar.

18.—J. S. y R., Lleyda. Probant ells un sol día 'l govern carlista.

19.—S. B., Mollerusa. Que Deu se 'ls emporti en lo regne del cel.

20.—M. J. R., Barcelona. Fomentant é imperant lo esperit apostólich del clero.

21.—J. B. y M., Mataró. Armá l' infantería carlista á caball dels lliberals.

22.—J. L., Leyda. Suprimí las tabernas y demás llochs de perdió.

23.—A. S., Reus. Que Don Carlos sigui de fet R. d' Espanya.

24.—J. A., Manlleu. Que per tots los cassinos y cafés hi haigi periódichs y llibres carlistas, á cada trona un Pare Coll, á cada poble un Cerralbo y que tothom tingui lo meu modo de pensar.

25.—M. S. S., Lleyda. Fundar Círculs Tradicionalistas en todas las poblacions de relativa importancia, é imitar tots los carlistas, fins ahont arribin nostres foras, al Excm. Sr. Marqués de Cerralbo.

26.—F. de A. B., Badalona. Fer que tots sápigán los Manaments de la ley de Deu y 'ls de l' Iglesia, y 'ls practiquin, y..... adeu lliberals.

27.—J. F. F., Barcelona. Que governi Don Carlos.

28.—J. S., Puigreig. Ferloshi entendre que lliberal y home de bé no pot ésser. Vaig á probarho: Tot lliberal es enemich del clero. Qui 's enemich del clero, es enemich del Papa. Qui 's enemich del Papa, es enemich de l' Iglesia. Qui es enemich de l' Iglesia, es ene-

mich de Deu. Y qui 's enemich de Deu, no 's home de bé.

29.—S. P., Girona. Entregarlos al bras seglar del pinzell caricaturístich de 'n K. Mins ó de 'n Cilla, y á n' el punxó biográfich de 'n *Flordelts* ó de 'n *Gay-Lussach*.

30.—L. R. F., Manresa. Que cada católich fassi un quart d' oració pera que Deu converteixi al lliberal més amich ó parent.

31.—J. Z., Barcelona. Fer tot lo posible pera no darlos cap classe de protecció, es á dir, no donarlos lo vot en las eleccions ni comprar rés en sos establiments.

32.—J. V. y R., Girona. Que tots los católichs carlistas no 's donguin vergonya de confessar públicament lo que son.

33.—C. V., Barcelona. Ferlos anar al desert de Sahara, y una vegada allí poden proclamar la República entre mitj de las feras.

34.—J. C. de C., San Gervasi de Cassolas. Que vingui á Espanya á ocupar son T..... Don Carlos de Borbón; perque quant ell haigi donat á Espanya lo que li convé, no hi haurá lliberal que no deixi de serho y no exclami ab tota sa forsa: ¡Visca 'l salvador de la Pátria! ¡¡Visca Carlos VIII!!

35.—J. P., Barcelona. Alcansar de Deu la gracia de enviarlos al cel en un moment donat.

36.—V. S. y B., Ager. Donar atmellas ensucradas á la canalla, pera que per tot arreu cantin una lletanía que jo m' encarrego de fer.

37.—D. F., Manresa. Que continuhi governant en Sagasta pera que puguin enfitarse completament de la falsa llibertat que concedeix son govern.

38.—M. B. y F., Barcelona. Cambiarloshi 'l nom.

39.—S. B., Mataró. Que l' *Hereu* llegítim ocupi lo *Escó* de la *Casa Payral*, y que 'ls súbdits indignes y rebels á tant respectable autoritat sían colocats á pensió en los váris colegis que Espanya poseheix á fora y á dintre de la Península.

40.—A. M., Lleyda. Que aprobin lo sufragi universal, y allavors los ho dirém de missas.

41.—B. C., Olot. Demostrarlos de pé á pá que governant ells causan la ruina de nostre pátria.

42.—M. C., Olot. Repartir entre 'ls lliberals pobres unas quantas pessetas, y n' els rics unas quantas garrotadas.

43.—G. B., Santa Oliva. Demanar á Deu que cada espanyol se sembli al marqués de Cerralbo com un ou ab un altre.

44.—M. Q., Sans. Buscar una causa poderosa pera que 's desacreditin molt més.

45.—R. de G., Sans. Aprofitar l' ocasió del sufragi universal.

46.—A. E., Sans. Practicar la política d' atracció.

47.—J. G., Hostafranchs. Que hi haigi molta justicia y menos lliberalisme, molts temples y menos cafés, molta convicció y menos egoisme, molts Cerralbos y menos Necedals.

48.—S. F., Borjas Blancas. Que Deu se 'ls emporti.

49.—J. G. y M., Odena. Fer propaganda carlista en tots los llochs.

50.—J. G., Barcelona. Suprimir los manaments 6 y 7 de la Lley de Deu.

(Continuará.)

LA SETMANA

Barcelona Còmica es un periòdich ó cosa aixís que fá sombra setmanalment en Barcelona culta.

Lo qual no priva de que estigui escrit ab los peus. Y sobre tot desde que está encarregat de la *crònica* un tal *Nitram*, que no falta qui diu que 's son propi directó *E. Martín Gall*.

Jo no ho asseguro.
¿Cóm haig de assegurar jo una *martingala* semblant?

Jo sols puch afirmar que la *crònica*.... enfermetat que pateix dit paper, ó sigui 'l *Nitram* crònic ó cronista que fá las vegadas de tal, es lo mateix *Martín* llegit al revés.

Sens dupte pera indicar que del revés s' ha de interpretar la seva secció.

Pro si per cas es aquest son intent, se talla del tot lo senyor *Nitram*.

Perque del revés y del dret, y de tots cantons, tot-hom creurá que sa *crònica* es lo revers de moltes cosas.

De la lliteratura y del bon gust, desde luego.

Are anem á veure si 'l senyor *Nitram* y sa *crònica* son lo revers de la bona educació.

Pera mostra, bastará aquest tros:

«*Lo Bram del Ase*, apodo demasiado decente, con que han bautizado todas las personas sensatas al semanario intitulado *Lo Crit d' Espanya*, está haciendo el borrego que es un primor.

Su último número lo consagra á dar de betún al esclarecido marqués de Cerralbo.

Transcribir la sarta de disparates y de inexactitudes que vomita, es de todo punto imposible.»

Ja ho veuen: totas aquestas expectoracions son del *Nitram* de marras.

Un altre que tingués menos paciència li diría *marracho*.

Jo no vull dirle semblant cosa, perque á més de tirar á perdre lo mot, imitaria á 'n ell en son tabernari llenguatge.

✱

Peró continuhi, senyor *Nitram*:

«A continuación sigue *La Semana*, firmada por el incomparable *Flordelis*, que Dios debiera ya tener en la gloria.... literaria.»

Moltas gracias. Sento molt no poderli dir altre tant.

Aquí anava á dir jo que lo senyor *Nitram* comensa á desbarrar de mala manera; però ell m' evita dit treball.

«Empieza desbarrando de mala manera.»

¿Hó veuen?

Més just es que veigin cóm:

«En una palabra, y para no caer en lo ridículo ha blando de semejantes melónidos, terminaré diciendo que si en el susodicho semanario hay cincuenta párrafos, existen tres millones de disparates en cada uno de ellos.

«Total, ciento cincuenta millones de disparates, y gordos.»

Tot lo transcrit es, com poden veure, una pura *martingala* del desventurat *Nitram*, pera donarse tó de erudit y sos lectors creguin que té prou criteri pera distingir un disbarat.

—¿Cóm ho faré—degué dirse—pera pegar al senyor marqués de Cerralbo y 'l periòdich que tant l' alaba?

—En primer lloch, no puch dir que 'ls obsequis que 'ls carlistas li han fet haigin sigut un fiasco, perque ningú ho creuria.

Y com que lo senyor *Nitram* se coneix que no seapura per una *bola* més ó menos, per surtir del pas no té escrúpol en anomenar molts millions de disbarats, pera veure si disbaratant d'aquest modo logra fer creure que sab ahont té la má dreta.

¡Vaja vaja ab lo senyor *Nitram*!

¿Qué no recorda per ventura aquella máxima que deurían fer espresament per vosté?

«Faltar á la verdad es vicio feo,
De que debes huir, ¡oh Timoteo!»

Escarmenti, donchs, oh *Timoteo*, y no torni més á fer lo *bú* desde cap paper.

Perque de 'ls contrari s' esposa á que 'l día menos pensat apareguin sos pobres escrits entre 'ls innumerables ripis que cassa l' eminent é ingenios escriptor *Venancio González*.

Y lo més ignominiós per vosté es que no sería en los *Aristocráticos*, ni en los *Académichs*.

Perque las sevas *crónicas* no més han fet mérits pera figurar en los *Ripios simples*.

Que vosté descansi.

✱

Lo viatge del senyor marqués de Cerralbo pot molt bé calificarse de triunfal.

Primer en Barcelona, després en Vich, y en aquests moments en Olot, reb lo ilustre personatge una entusiasta ovació.

Per boca de mon Director, que ha tingut lo gust de acompanyarlo en alguns dels punts indicats, m' hi pogut fer cárrech del ardorós entussiasme ab que ha sigut rebut.

En las estacions del tránsito, comissions de propietarios y d'obrers, saludavan al representant de nostre august Jefe, renovantlo testimoni de sa inquebrantable llealtat.

Llargas foren de resenyar tantas manifestacions y de insertar tots los discursos que en aqueixas s' han fet.

Y com que per altre part la premsa diaria carlista ja publica extensament detalladas noticias sobre 'l particular, me contento sols en participar á mos lectors que si espléndidas han sigut en Vich y en Olot las festas en honor al marqués, no menos imponents y entussiasmas se preparan en Manresa y en Igualada, poblacions que está en vigalias de visitar.

FLORDELIS.

BRRRR.....

—¡Pillos!... ¡murrís!... ¡pocas vergonyas!...

—Home, *Gay-Lussac*, m' extranya veuret enfadat, perque acostumas á pendrer las cosas ab calma... y...

—¿Quí t' ha dit qu' estava enfadat?...

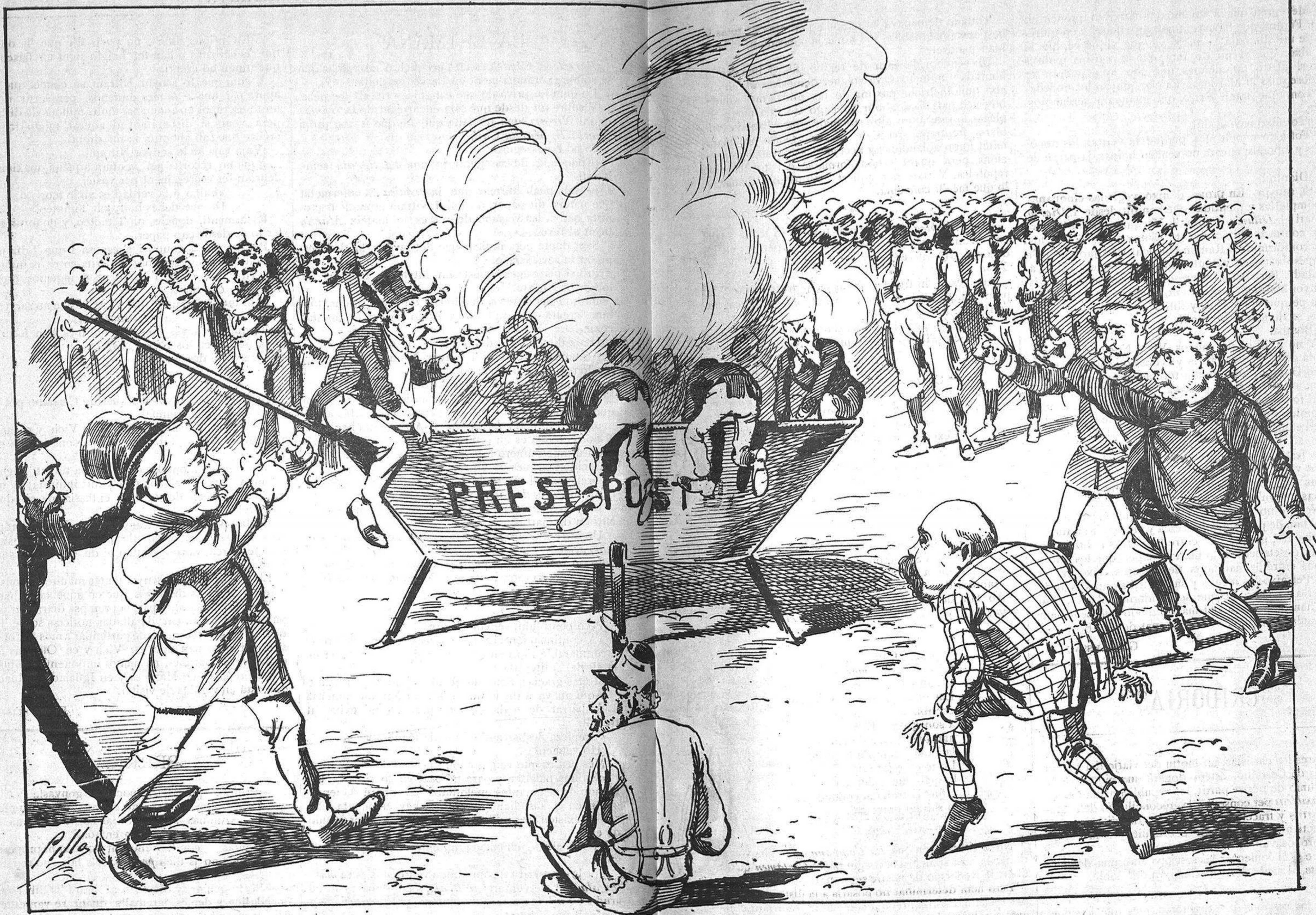
—Veurás.... com té sento dir aquests impropis....

—Es que no 'ls dich *per me*; sols faig que repetir.

—¿Repetir?

—Sí; lo que avuy día se sent entre 'ls liberals, los nocedalins y demás jaramalla, quant se van enterant dels obsequis que 's tributa al senyor Marqués de Cerralbo.

—¿Vols dir que 'ls hi sab greu?

Lo partit que governa menja fins á saciarse, los demés que 'l rodejan se 'l miran ab enveja, porque aquí á aquesta terra qui no pot enfilarse

per falta de descaró, mentres viu 's fastigueja y apart, sense aplaudirlos encara ni xiulals, contemplan la comedia carlins y federals.

—Més greu que á un mico quan l' hi prenen un coco. Figúrat que havían mogut un xibarrí y un guirigay de mil dimonis.... que si vé, que si no vé, que si farà aixó, que si no ho farà, que 'ls carlins, ¡pobres carlins! quatre tarambanas que son, ¿qué podran fer per obsequiar al Marqués? Es clar, deyan los nocedalins, com que farán *fiasco*, qui guanyará serém nosaltres.

—¿Tot aixó havían dit?

—Tot aixó y molt més; perque la veritat, los nocedalins y lliberals, encara no veuen boinas, ja petan de dents.

—¡Diantre!

—Sí, senyor. En prova d' aixó, vegis las cinquanta mil ximplerías y mentidas que han dit desde 'l *Diario* no diari al *Diluvio* contra 'l Marqués, contra 'ls carlins y contra tot bitxo vivent. Ells, y en particular los de la confraría d' en Ramon Nocedal, desitjarían que 'l Marqués no hagués vingut, ó al menys hagués vingut á la callada. Per aixó, al véure que are tot son obsequis al senyor Marqués, francament, al véure tot aixó, hi ha motiu perque nocedalins y lliberals, y lliberals y nocedalins, se donguin al dimoni.

—¡Bombal

—Y no n' hi há per menos. Ve 'n Nocedal á Barcelona; la gent s' entusiasma y l' obsequia ab una serenata al Olimpo; sols que allí tothom era director d' orquesta, aixó es, tothom portava lo compás ab lo bastó, lo qual fou causa de que la rebeldía tingués un desenllás cómic y de que en Nocedal hagués de tocar lo dos de Barcelona més que depressa y tot fent muixoní. ¡Y are, ab la vinguda del Marqués de Cerralbo tot se tornan festas y vetlladas y banquets entre 'ls carlins!

—Es veritat. Sent aixís, ja no extranyo que s' enfadin fins al cap de munt y diguin aquella lletanía de paraulas que m' han fet pensar si estava irat.

—No; jo no m' enfado may, perque las cosas del mon s' han de pendrer á la fresca y ab major motiu las dels rebeldes; perque ells, entre los partits polítichs espanyols, desempenyan lo mateix paper que los micos y monas entre 'ls habitants dels boscos, aixó es, fer riurer. Per aixó los insults y sas diatribas no s' han de pendrer á lo serio, perque son indignes d' aixó, sino que s' han de pendrer del mateix modo que pendríam las paraulas que digués un pensionat de San Boy.

GAY-LUSSAC

CRIDORIAS

Mientras los carlistas, ab motiu del viatge del senyor marqués de Cerralbo, estém donant una mostra de la forsa y unió de nostre partit, los republicans han celebrat *asambleas* per conseguir la reconciliació dels diferents partits y fraccions en que están dividits.

Y efectivament. Ho han conseguit tot menos lo que 's proposavan.

Perque si al comensar las sessions eran una dotzena de partits, al acabarlas no baixarian del doble.

✱

Totas las sessions que tingueren, més que sessions, semblavan una série continuada de mercats de Calaf,

Tothom demanava la paraula per abocar totas las bestias imaginables, y si no 'ls la concedían, se la sabían pendre.

Un venedor de carn de tocino, fill d' una familia honrada y numerosa, va volguer demostrar ab un discurs quilométrich, que una de las midas més saludables pe'l país fora abolir lo pago de consums y fer plegar lo ram á un altre tocinaire que té tenda establerta, frente per frente de la seva. Quasi per unanimitat foren aplaudidas y aceptadas aquestas proposicions, pera quant estará formada del tot la nova república. Y aixís per aquest estil tothom demanava lo que més li convenía.

✱

A la *asamblea* republicana tothom hi trobá á faltá un personatge que no pogué assistirhi per ser en los días del any qu' ell está més ocupat; era 'l *Noy de Tona*.

Además, s' hi trobá á faltar la representació d' un partit republicá: lo de la gran república católica, humorística, artística y musical,

qual president será, si no s' espatlla,
lo príncep don Ramon de Nocedal.

✱

Contan que 'n Sagasta un día,
tan abatut se trobava,
que no més s' alimentava
d' uns bunyolets que fregía,
y exclamá ab melancolía:

¿Qui es que té tant trist penar?
Y al tombarse va trobar
al *monstruo* ab cara de prunas,
arreglant las engrunas
que primer ell va llenyar.

✱

Ara 'ls republicans anuncian váris manifestos.

Manifest de 'n Salmerón.

Manifest de la minoría republicana del Congrés.

Manifest dels coalicionistas, etc., etc.

Ab tant de manifestos, deuen procurar posar de *manifest* lo guirigall de las sevas ximplerías.

✱

¡Pobre Cánovas! Las penas
y 'ls sagastins *macarenos*
l' han fet venir molt á menos.
Las odas qu' ants á dotzenas
escribía á la setmana
á son Elisa ó Elvira,
han fugit y sols l' inspira
la gana y sempre la gana.
Lo té en estat fatal
lo mal humor del diable,
y fins ja troba aceptable
lo sufragi universal.

✱

No sé si ho saben que *La Campana* també ha volgut donar la seva solució á la pregunta del *Certámen* qu' ha obert la Redacció de nostre setmanari.

Peró hem determinat no posarla á la llista, perque si per casualitat sortís premiat son autor, estaríam obligats á publicar lo seu retrato, causant fástich á nostres lectors; perque hi ha figuras que no més se miran ab

gust lo dia de Sant Antoni, y encara perque van enramadas.

·*·

Y ara que parlo de *La Campana*, vaig á dirli quatre paraulas.

¿Qué 'n treus de lamentarte de las disidencias dels republicans, si tothom ja sab los punts que calsas en republicanisme?; y ademés que si 'ls republicans tinguessen crédito, no foren necessarias tantas llágrimas per convéncer á tos lectors, que al fi y al cap no tenen pas lo cor de *roca*.

·*·

A la llarga llista de irregularitats (ó sigan robos, parlant ab propietat) que s' están cometent en la isla de Cuba, tenim que anyadirne un altre de 110.000 duros; ¡una friolera!

Jo, aixís que ho vaig saber, vaig posarme á cantar:

*La Habana se va á perder
la culpa la tiene.....*

¡no! no ho diguém quí la té la culpa, perque corren uns aires tant dolents, que ab poch qu' un se desabrigui, agafa una calipandria que 'l fá está un any sense sortir de casa.

Aquestas cosas las hem de pendre cantant.

*Fuig ab l' istiu l' aureneta
quan la calor va de baixa,
y fuigen los empleats
ab los fondos de las caixas.*

·*·

Segons nos avisa nostre corresponsal de Balaguer, en carta que no publicuém per falta d' espay, algunas personas que forman part dels Concells de la *pepinada* nocedalista, han vist compromessos los seus noms sens haver donat facultats á ningú per ferne us.

Si 'ls noms de 'ls que componen las Juntas y Concells son suposats ó sens autorisació de sos duenyos, quant se tracta de nocedalistas del *monton*,

*Ayúdeme usted á sentir,
qué enredat deu sé aquest lio.....
—No me jaga usted reír,
que tengo el labio partido.*

·*·

Nostre amich D. Joan Batista Talarn també ha rebut noticias de Balaguer que confirman lo mateix que ja hem dit en aquesta secció.

Los nocedalistas sont aixís.

També 'ns ha dit nostre amich que 'ls de Pallás (Lleyda), que figuran en l' organisació nocedalina, durant la guerra eran furiosos lliberals.

Que 's lo que sempre han estat los més devots admiradors de 'n Ramonet.

·*·

En lo transcurs de pochos días han entregat son ánima á Deu 'ls Reverendíssims Rectors de Sant Pau y de Betlém.

Supliquém per son descans una plegaria á nostres lectors.

·*·

*Jo, que 'n ma vida he trencat
lo més petit plat ni olla;
jo, que sempre m' ha agradat
que tothom fasi forrolla;*

jo, que quant vaig pe 'l carrer
per quansevol nen m' aparto;
jo, que per poguer fer bé
sempre 'n quedo sense un quarto,
si un día ab fatxa integrista
á plantarm cara venía
un *memo* nocedalista.....
¡pobret! ¡prou me 'l menjaríal

·*·

Senyor *Equis* del cor, mentres tu martxas
á passeig per montanyas catalanas,
jo aquí dins la ciutat ¡qué 'l vent s' enduguel
m' haig de quedá ab las ganas.

Y lo que més me dol son las cabórias
de quedá encarregat de las cridórias.

ANGEL ROMÁNTICH.

CORRESPONDENCIA

M. B. y F.—Barcelona.—Estimadíssim amich: Sento que no li puguém publicar sa poesía. La primera no acostuma á pasar may. Per ésser la primera, está molt bé, y per lo tant continuíhi. Fassis cárrech que 's lo mateix que anar en *bicicleta*. Al principi, tots los aficionats cauhen que 's un gust.

Com aquell día memorable que,... etc., etc. Expressions á son germá. A vosté y á 'n ell y á demés familia los hi participo que diumenge seré á Manresa.

¿Se 'ls ofereix algo?

Un deixeble fill de Adám.—Barcelona.—M' agrada molt la seva intenció, y per aixó sol l' aplaudeixo, pro no 'ns convé la forma ab que la posa de manifest.

J. S. y B.—Lleyda.—Mirarém de complaurel..... un día ó altre.

Pepe-Hillo.—Lleyda.—Tres eran tres, lo mateix número que 'ls ratas de *La Gran-Via*. No ho fá del tot malament; continuíhi, que la perfidia mata la cassa.

Salvadó C. y M.—Igualada.—Lo seu treball está ben escrit; pero no fá per casa perque 's massa serio. Envihi articlets humorístichs, y los hi publicarém. També li participo que m' hi trencat lo cap pera averiguar qui pot ésser vosté, y aquesta's l' hora que encara ho ignoro. Tóquila, que jo també soch igualadí.

M. R.—La Escala.—Son diálech está molt bé, mes ¡ay! sento no poder complaurel, perque s'aparta de la índole d'aquest setmanari, quals produccions han d'ésser festivas.

Corneli Valentiae.—Barcelona.—Los seus símls van al *pelo*. Ja 'ls veurá publicats. Travalli que vosté'n sab.

Advertencia important.

Supliquém als suscriptors que están en deute ab aquesta Administració, 's serveixen posarse al corrent lo abans possible, si no volen que 'ls retirém lo periódich.

L' ADMINISTRADOR.

Barcelona.—Imprenta de Fidel Giró, Córtes, 212 bis.

MORAL REPUBLICANA

Ferrer y Pina

Si lo dia del *Reparto*, no 'm donan mitxa dotsena de
casas al Ensanxe, calo foch á Barcelona... ¡¡Lladres!!

FÁBRICA D' ÁCIT PIROLLENYÓS

PIROLEÑITO DE FERRO Y ALUMINA
Diposit de llenyas y fustas pera carruatjes
de **JOAN PUIGMARTÍ**

Carrer de Floridablanca, 131.—Barcelona.

Especialtat en llenyas de totas classes pera estufas, forners y confiters.—Llenya d' olivera pera netejar y conservar las calderas de vapor.

Florentino

TAPISSER ADORNISTA

Se construixen y restauran Sillerías, Reclinatoris, Somniers y tot lo demás pertinent á n' aquest ram.

CARRER DE XUCLÁ, 19.—BARCELONA.

Fábrica de cotillas de varias clases

» DE «

FILLAS DE DUAT

ENVIO Á PROVINCIAS

Platería, 42, entrada Palau, 7, -2.º-2.ª

Sucursal: LA ARCHIDUQUESA

Carrer dels Archs, 4—BARCELONA

ENQUADERNACIONES

en un dia luxosas y senzillas *en lo taller de*

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella

BARCELONA.

GENEROS DE PUNT

» DE «

GONZALO COMELLA

3. Carrer de la Boquería, 3.—BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.

ESTAMPERIA

de NTRA. SRA. DE LA MERCÉ
de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d' imatjes de fusta, de totas classes.

Se construixen oratoris y escaparates.

Oleografias, cromos, grabats, felicitacions, sorpresas y tarjetas.

ENVÍO Á LAS AMÉRICAS

TANCAT LOS DIAS DE FESTA. — CARRER DELS ARCHS, 7, BOTIGA